

**Questiones spiritualis [con]iuiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

In festo omnium mortuorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70506)

In festo omnium mortuorum.

sunt cōiuncti vt ipse sit eis ratio cuiuslibet cognitionis et operis aliter em̄ actus beatitudinis p̄ alias cognitiones et operatiōes impediretur. et ideo id qđ primo beati attēdunt est ipse deus et ipsum habent mediū cuiuslibet cognitionis et regulam cuiuslibet operationis. et sic per prius contemplātur xp̄i diuinitatem. q̄ eius humanitatem. In vtraq̄ tñ contemplatione delectationē inueniunt. Unde dicitur. iob. r. Inredientur sc̄z beati ad p̄templandum diuinitatem. et egrediētur ad p̄templandum eius humanitatem et vtrobiq̄ pascua inuenient. id est. delectationē. vt exponitur in libro de spiritu et anima. ¶ Ad rationem in oppositū respondetur. q̄ ratio illa p̄cedit quantū ad statum vie. in qua nō dum sumus deo p̄fecte iuncti. sed oportet nos p̄ xp̄m ad deum ascendere. sed cū iam deo in beatitudine iuncti erim̄. tūc prius intendemus xp̄i diuinitatem q̄ humanitatem.

M die omnium mortuorum. est euangelium. Dixit ih̄s turbis etc. Joh. v. Circa qđ possunt disputari sequētes q̄stiones.

¶ Prima. vtrū iudiciaria potestas qua iudicandi sunt mortui

in futuro iudicio p̄uenienter cōueniat xp̄o s̄m qđ homo. ¶ Secunda. vtrum suffragia fidelium viuorum p̄sint defunctis. ¶ Tertia. vtrum suffragia facta p̄ malos siue p̄ p̄ctōres p̄sint. ¶ Quarta. vtrum vox xp̄i quam audiunt mortui erit causa resurrectionis omnium eorum.

D primas questionē sic procedit. Et videtur q̄ iudiciaria potestas qua iudicandi sūt mortui i futuro generali iudicio nō p̄ueniet christo s̄m qđ homo. ¶ Primo sic. Dicit augustinus li. de vera religione. q̄ iudicius attribuitur filio inquam est ipse lex prime veritatis. sed hoc p̄tinet ad xp̄m s̄m qđ est deus. ergo iudiciaria potestas non cōuenit christo s̄m qđ homo. ¶ Secūdo sic. Iudicius auctoritates requirit. s̄z auctoritas super viuos et mortuos est in xp̄o s̄m qđ deus. sic em̄ est deus et creator omnium. ergo potestas etc. ¶ Tertio sic. Ad iudiciariam potestatem p̄tinet p̄miare bene agentes sicut punire malos. sed p̄miū bonorum est beatitudo eterna. que non datur nisi a deo. dicit em̄ augustinus super iohannem. q̄ participatione dei fit anima beata. ergo videtur q̄ iudiciaria potestas

In festo omnium mortuorum. Fo. cclvj.

itas non. ergo ꝛc. ¶ Quarto. Ad iudiciariam potestatem christi pertinet iudicare occulta cordis. fm̄ illud. s. ad Cor. iij. Nolite autē temp⁹ iudicare quousq; veniat dominus qui illuminabit abscondita tenebrarum. ⁊ manifestabit consilia cordium. sed hoc pertinet ad solam virtutem diuinam. vt patet. ergo ꝛc. ¶ In oppositum est euangelium plens. vbi dicit. Potestatem dedit ei iudicium facere. qz filius hominis est. ¶ Respondeo dicendum. qd iudiciaria potestas conuenit xpo. et fm̄ qd deus. ⁊ fm̄ quod homo. Ita conclusio declaratur sic. (in. p. q. lix. ar. ij. circa medium.) Quamuis apud deum maneat p̄maria auctoritas iudicandi. hominibus tamen committitur a deo iudiciaria potestas respectu eoz qd eoz iurisdictioni subiecti sunt. vt dicitur Deutero. s. Quod iustum est iudicate. Et postea subdit quia dei est iudicium cuius scz auctoritate vos iudicatis. Cū autē xps in humana natura sit caput totius ecclesie. ⁊ qd sub eius pedib⁹ de⁹ omnia subiecit. sequit⁹ qd ad euz pertinet etiam fm̄ humanā naturam habere iudiciariam potestatem. ¶ Et hoc quidē ppter tria. Primo propter puenientiam et affinitatem ipsius ad homines sicut enim deus per causas medias tanq; propinquiores effectibus operatur. ita iudicat per hominem christum homines vt sic suauis iudiciū hominibus.

Unde apostol⁹ dicit ad heb. iij. Non habemus pontificem. qui non possit compatī infirmitatibus nostris ꝛc. Secundo qz in finali iudicio. vt augustinus dicit. erit resurrectio corpoꝝ mortuorum que suscitatur deus per filium hominis. sicut per eundem christum suscitatur animas inquam est filius dei. Tertio qz vt Augustinus dicit in libro de verbis domini. rectum erit vt iudicandi vident iudicem. Iudicandi enim erunt boni ⁊ mali. restat vt in iudicio forma serui bonis et malis ostendatur. forma autem dei solum bonis seruetur. ¶ Ad rationes in oppositū. ¶ Ad primam respondetur. negando consequentiam. Et ratio est. qz (vt h̄t vbi. s. ad p̄mū.) Iudiciū pertinet ad veritatē sicut ad regulas iudicij. pertinet tñ etiā ad hominē qui est imbut⁹ veritate fm̄ qd est vnus quodammodo cū ipsa veritate quasi qdā lex ⁊ qdā iusticia animata. anima autem christi per ceteris creaturis magis fuit vnita veritati et magis ea repleta. fm̄ illud. Johannis. primo. Vidimus eum plenum gratia et veritate. ergo ad animam christi maxime pertinet omnia iudicare. ¶ Ad secundam respondetur. negando consequentiam. Et ratio est. quia sicut in xpo fm̄ diuinam naturam est auctoritas domini respectu vniversalis creature ex iure creationis. ita in ipso fm̄ humanam naturam.

In die omnium mortuorum.

est auctoritas domini quā pro-
meruit per passionē. et est quasi
auctoritas secundaria et acquisita.
sed prima est naturalis et eterna.
Ad tertiam respondetur negando
consequentiam. Et ratio est. quia
solum dei fit participatione ani-
mas beatas facere. nihilominus
adducere homines ad beatitudinem
in quantum est caput et auctor salu-
tis. eorum est christi secundum illud ad he-
breos. ij. Qui multos filios in
gloriam adduxerat. auctorem salu-
tis eorum per passionem consum-
mari. Ad quartam respondetur
negando minorem. Dicimus enim
quod cognoscere occulta cordium
et iudicare per se pertinet ad
solum deum. sed ex influentia di-
uinitatis ad animam christi conue-
nit etiam ei cognoscere et iudi-
care occulta cordium. Et ideo dicitur
ad Romanos. ij. In die cum iudicabit
deus occulta hominum per iesum
christum. Et ita compilando omnes
rationes. iudiciaria potestas con-
uenit christo.

D secundam
questionem sic
precedit. Et vi-
detur quod suffra-
gia uiuorum non
profiunt defun-
ctis. Primo
sic. suffragia per unum facta non
possunt alij prodesse. ergo et ad
sumptum probatur sic. dicitur Bar. vj.
Que seminauerit homo hec et
metet. et si unus ex suffragijs al-

terius fructum consequeretur mete-
ret ab alijs seminata. Secundo
sic. ad iusticiam dei pertinet ut unius-
cuique tribuatur pro meritis. Unde
psalmus. Tu reddis unicuique secundum ope-
ra sua. sed iusticiam dei deficere
est impossibile. ergo impossibile
est quod unus ex operibus alterius ius-
netur. Tertio sic. dicitur in eu-
gelio presenti. Qui bona egerit
ibunt in resurrectionem uite. qui
uero mala in resurrectionem iudicii.
id est condemnationis. Quarto
sic. proficere ex opere aliquo est
in uia existentis. sed homines post
mortem non sunt uiuatores. ergo
mortui non possunt uiuorum suffra-
gijs adiuuari. Quinto. nullus
iuuatur ex opere alterius nisi sit
aliqua uite communicatio. inter
eos. sed nulla est comunicatio mor-
tuorum ad uiuos secundum philosophum. i. Et hoc
ergo suffragia uiuorum non profiunt
defunctis. In oppositum est quod
habetur. i. machab. xij. Sancta et
salubris est cogitatio pro defun-
ctis exorare. Respondeo dicen-
dum sub duabus conclusionibus.
Prima est. suffragia per unum
facta prodesse possunt alijs. Ista
conclusio ut habetur. iij. sententia.
distin. xlv. q. ij. arti. primo. argum.
in contrarium. Item primo ex illo
psalmus. Participem me fac deus
omnium timentium te. Ratione sic.
Deus fideles caritate uniti sunt
unius corporis membra. sed unum
membrorum inuaf per alterum. ergo
unus homo ex alterius meritis potest
adiuari. Secunda conclusio. mor-

In festo omnium mortuorum. fo. cc lviij.

qui possunt inuari et operibus vi-
uorum. Ita conclusio patet ex consuetu-
dine laudabili ecclesie que orat
pro defunctis. si ergo ecclesia non
decipit. ergo suffragia uiuorum va-
lent defunctis. Item dicit augu-
libro de cura agenda pro mortuis.
Officia et sacrificia que offerun-
tur pro non valde malis sunt pro-
piciationes. Ratione sic. Sicut
se habent orationes sanctorum ad
uiuos. sic uiuorum ad mortuos. sed
sancti mortui impetrant nobis
bona et nos adiunt. ergo et uiui
possunt bonis operibus suis iu-
uare mortuos. Confirmat. cari-
tas que est vinculum uniens mem-
bra ecclesie non solum ad uiuos
se extendit. sed etiam ad mortuos qui
in caritate decedunt (ut habet. iij.
sen. q. ij.) Caritas enim uita corpo-
ris non finitur. i. loz. vij. Cari-
tas nunquam excidit. Similiter mor-
tui in memoriis hominum uiuentium
uiuum et ideo intentio uiuentium
ad eos dirigi potest. Et sic suffra-
gia uiuorum dupliciter mortuis
profunt sicut et uiuis. et propter cari-
tatis unionem. et propter intentio-
nem ad eos directam. Nec tamen eis
sic valere credenda sunt uiuorum
suffragia ut status eorum muta-
tur de miseria ad felicitatem. vel
econuerso. sed valent ad diminu-
tionem pene vel aliquid homini.
quod statum mortui non transmu-
tat. Ad rationes in oppositum.
Ad primam respondetur. negan-
do consequentiam. Et ratio est. quia
(ut habet ubi. q. i. ad. i.) messio

est perceptio uite eterne. sicut ha-
betur iobis. iij. Qui mettet fru-
ctum congregat in uitam eternam
fructus autem uite eterne non da-
tur alicui nisi pro operibus propriis
quia si aliquis alteri impetret ut
ad uitam perueniat. nunquam tamen hoc
fit nisi mediantibus operibus pro-
priis. dum scilicet precibus ali-
cuius gratia alicui datur pro qua
meretur uitam eternam. Ad se-
cundam respondetur. negando con-
sequentiam. Et ratio est. quia opus
quod pro aliquo fit efficitur eius
pro quo fit. et similiter opus eius
qui mecum est unum est quodam
modo et meum. Unde non est con-
tra diuinam iusticiam. si unus fru-
ctum percipiat de operibus fac-
tis ab eo qui est secum in cari-
tate. vel ab operibus pro se factis
hoc etiam secundum humanam iusticiam
conuenit ut satisfactio pro alio ac-
cipiatur. Ad tertiam responde-
tur. quia presens euangelium in nul-
lo contradicit suffragiis. bene tamen
innuit quod suffragia non valent ad
mutationem status sicut dictum
est. Ad quartam respondetur.
negando consequentiam. Et ratio
est. quia (ut habet. s. q. ij. ad. ij.) quibus
anime separate non sunt simpli-
citer in statu uite. sed quantum ad ali-
quid adhuc sunt in uia. in quantum
scilicet eorum progressus adhuc. re-
tardatur ab ultima retributione.
et ideo simpliciter eorum uia est
circumscripta ut non possint ultra
transmutari secundum statum felicitatis et mise-

In festo omnium mortuorum.

rie. s; q̄tuz ad hoc nō est circūse-
pta quin q̄tū ad hoc q̄ detinent
ab vltima retributiōe possint ab
alijs iuuari. q; s; hoc adhuc sūt
in via. ¶ Ad quintā r̄ndet. negā
do p̄sequentia. Et ratio est. q; q̄
nis cōmunicatio ciuiliū operuz
de qua p̄hilosophus loquit̄ non
possit esse mortuoz ad viuos. q;
mortui extra vitā cūtilē sunt. po-
test tñ eoz esse cōmunicatio quā
tum ad opera spiritalis vite q̄
est per caritatē ad deuz cui mor-
tuorum spiritus viuunt.

Tertiam
questionez sic
proceditur. Et
videtur q̄ suf-
fragia p̄ pecca-
tores siue per
malos facta si
profunt illis pro quibus fiunt.
¶ Primo sic. Job. ix. Scimusq; p̄-
ctōres de' nō exandit. si oratio-
nes eozū p̄desent illis p̄ quibus
orant exandirent a deo. ergo suf-
fragia eozū r̄c. ¶ Secdo sic. dicit
Grego. Lū is qui displicet ad in-
tercedendū mittit irati animus
ad deteriora puocatur. s; quilibet
peccator deo displicet. ergo
p̄ peccatorū suffragia de' ad mi-
sericordiam nō flectitur. r̄ ita ta-
litum suffragia nō p̄sunt. ¶ Ter-
tio. nulluz op' est satisfactoriuz
nisi qd̄ sit ex radice caritatis. s;
illud non fit sic. q; fit a malo. er-
go non satisfacit. ¶ Quarto sic.
Iste pctōr non est membrū eccl'ie

ergo nullā h; conuersionē cū illo
qui mortuus est. ergo opus eius
est omnino alienū ab ipso defun-
cto. ergo nihil ei p̄dest. ¶ In op-
positū arguitur sic. nullus potest
scire p̄ certo vtrū sit in statu gra-
tie vel culpe. si ergo illa tantum
suffragia p̄sunt que fiūt per eos
qui sunt in gratia. nō posset ho-
mo scire per quos suffragia con-
d̄reret suis defunctis. r̄ ita mul-
ti a suffragijs faciendis retrabe-
rent. ¶ Secdo sic. dicit angu. s; in
hoc iuuatur aliquis mortu' suf-
fragijs q̄ dum viueret meruit vt
iuuaretur post mortē. ergo valor
suffragiorum mensuratur s; cō-
ditionem eius pro quo fiunt. nō
ergo differt vtruz per malos vel
bonos fiant. ¶ R̄ndeo dicenduz
q̄ suffragia facta p̄ malos. si sint
facta per opera sacramentalia. vt
est celebratio misse. aut sint fa-
cta in persone eccl'ie. aut ex or-
dinatione mortui decedentis in
caritate. p̄sunt illis pro quibus
fiunt. Pro qua conclusione. notā
dum. q̄ (vt habet. iij. sen. di. r̄ly.
ar. s. q. ij.) in suffragijs que fiūt
per malos duo possunt p̄siderari
Primo ipsum opus operati. si-
cut sacrificium altaris. r̄ q; no-
stra sacramenta ex seipsis effica-
ciam habent. absq; opere operan-
tis que equaliter explentur per
quoscunq; fiant. q̄tuz ad hoc suf-
fragia per malos facta defunctis
profunt. Alio modo possunt con-
siderari q̄tum ad opus operans.
r̄ sic distinguendum est. q; opera

tio peccatoris suffragia facien-
tis. potest vno modo considerari
vt est eius. et sic nullo modo me-
ritoria esse pot. nec sibi nec alijs.
Alio modo inoptum est alterius
quod dupliciter conuenit. Vno
modo inoptum peccator suffra-
gia faciens gerit personam eccle-
sie totius. sicut sacerdos dum di-
cit in ecclesia exequias mortuo-
rum. et quia ille intelligitur fa-
cere cuius nomine vel vice fit. vt
patet per dionysium. xiiij. celestis
hierarchie. Inde est qd suffragia
talis sacerdotis quis sit pecca-
tor. defunctis prosunt. Alio mo-
do quando agit vt instrumentum
alterius. opus enim instrumenti
est magis principalis agentis.
Unde quis ille qui agit vt in-
strumentum alterius non sit in sta-
tu merendi. actio tamen eius po-
test esse meritoria ratione prin-
cipalis agentis. sicut si seruus in
peccato existens qd cunq; opus mi-
sericordie facit ex precepto dñi
sui caritate habentis. Vbi si ali-
quis in caritate decedens preci-
piat sibi suffragia fieri. vel alius
precipiat caritatem habens illa
suffragia valent defuncto quis
illa per quos fiant in peccato exi-
stant. magis tamen valerent si in
caritate essent. quia tunc ex du-
bus partibus opera illa merito-
ria essent. Ad rationes in oppo-
situm. Ad primam respondet
negando consequentiam. Et ra-
tio est multiplex. Primo. qz ora-
tio p peccatores facta quandoq;

non est peccatoris. sed alterius
et ideo sibi hoc digna est vt a deo
exaudiatur. Tum secundo. quia
quandoq; deus peccatores au-
dit scz quando peccatores aliqd
deo acceptum petunt. non enim
solis iustis. sz etiaz peccatorib;
de bona sua puidet. vt pz matt.
v. non aut ex meritis eoz. sed ex
sua clementia. Et ideo iob. it su-
per illud. Peccatores no audit.
dicit glo. q loquitur vt inunctus
id est. no plene illuminatus. siue
non adhuc plene videns. Ad se-
cundam respondetur. negando co-
sequentiam. Et ratio est. qz quis
ex parte eius cui displicet oratio
peccatoris no est accepta. tamen
ratione alterius cuius vice vel
imperio agit potest deo esse ac-
cepta. Ad tertiam rñdet. nega-
do psequentiaz. qz opus illud ex
parte eius cuius vice vel impe-
rio fit ex radice caritatis pcedit.
Ad quartam respōdetur eodē
modo. q ille cuius vice aut man-
dato fiunt suffragia est mēbruz
ecclesie ex caritate vnitum eis. p
quibus suffragia fiūt. et hoc suf-
ficat. licet minister sit a corpore
ecclesie caritate separatus.

Ad quartam
qstionē sic pce-
dit. et vt qvot
filij dei no sit
causa resurre-
ctionis mor-
tuorum. Pri-
mo sic. Resurrectio fiet subito.

In festo omnium mortuorum.

cum dicat Damas. qd divina virtute fiet que est infiniti. sed vox illa mensurat tēpore nec est potētie infinite. ergo resurrectionis causa esse nō potest. ¶ Secūdo sic. vox illa quā dicunt audituri mortui aut audiet anteq̄ resurgent. aut post. si ante. ergo anteq̄ uenit audient. si aut post. vox illa non fuit causa resurrectionis. ¶ Tertio sic. qm̄ dat potētia siue virtus alicui quā miraculo se datur. opus tñ egrediēs ab illa erit naturale. sicut p̄t̄ in ceco illuminato. si ergo dicat qd voci illi sit data aliqua virtus. sequitur qd resurrectio erit naturalis. qd falsuz est. ¶ In oppositū est euāgelii p̄sens. ubi dicit. Mortui audient vocē filij dei. ¶ R̄ideo dicendū. qd vox ministerialiter erit causa resurrectionis corporuz mortuoz. ¶ In ap̄ls. i. Thes. iij. qd dñs in tuba dei descendet de celo. et mortui qui in xp̄o sunt resurgēt. Rōne potest sic p̄bari. Illud est causa excitatiōis i dormiente quo audito excitat. sed mortui in monumētis excitabūtur auditu vocis filij dei. vt p̄t̄ in euangelio. ergo vox illa erit causa resurrectionis. Pro cuius p̄clusionis pleniori intelligētia notandū iuxta sanctū t̄p̄o. Cij. sen. di. xlij. ar. ij. q. ij. ¶ qd oportet causas effectui aliquo modo cōiungi. qz mouens et motū faciēs est factū simul sunt. vt p̄bat. vij. p̄bificoz. xp̄s autez resurgēs est causa vniocā n̄re resurrectio-

nis. Unde oportet qd in resurrectione corporū cōi aliquo signo corporali dato xp̄s resurgēs op̄etur. Qd quidē signū vt quides dicunt ad litterā est vox xp̄i resurrectionē imperātis. sicut imperauit mari et cessauit tēpestas Mat. viij. Quidam autē dicūt qd hoc signū nihil aliud est q̄ ipsa p̄sentia euidēs filij dei in mūdo. Sed nobis melior videtur prior sententia et littere magis cōformis. et hec vox quecūqz sit quisqz dicit clamor quasi precōnis ad iudiciū citantis. quisqz autē dicit sonus tube. vel p̄pter euidētia vel p̄pter cōueniētia ad vsus tube. que erant in veteri testamento. tuba em̄ p̄gregabatur ad p̄siliū. cōmonebant ad bellū et vocabant ad festū. resurgēs autē p̄gregabūt ad p̄siliū iudicij. ad p̄eliū quo orbis terrarū p̄gnabit p̄tra insensatos. vt dicit Sap. v. et ad festū eterne solēnitatis. ¶ Ad rōnes in oppositū. ¶ Ad primā r̄ndetur negādo cōsequentiā. Et ratio est. qz lz sonus mensuret tēpore. nihilomin⁹ sic ut dicit de formis sacramētoz in ultimo instāti. p̄latiōis. effectū suū habet. et sic resurrectio fiet subito. q̄tum ad id qd in ea fiet virtute diuina lz quo ad id quod fiet misterio angeloz nō fiet in instāti. si instans dicat indiuisibile tēporis et tñ in instāti prout dicit ip̄ceptibile tēpus. ¶ Ad scdaz r̄ndetur. Uno modo qd ibi audire dicit. i. obedire. quis autē

diēt. i. obediēt voci filij dei. vox
em̄ exp̄ssina est iterioris p̄cepti.
tota aut̄ natura ad nutuz obedit
volūtati diuier p̄ceptōi. sicut au
diuit Lazar⁹ qm̄ dictū est ei. Ve
ni foras. et reuirit. vt dicit ioh. xj.
Alio mō r̄idet iuxta sanctū tho
mā (iij. sen. vbi. s. ad. h.) qz sicut
forme sacramētoz h̄nt utē san
ctificādi. nō ex hoc q̄ audiūt. s̄
ex hoc q̄ p̄ferunt. ita illavox q̄
quid sit habebit efficacīā instru
mentalē ad resuscitādū. nō ex h̄
q̄ sentit sed ex hoc q̄ p̄ferit. sic
etiā vox ex ipsa impulsione aeris
excitat dormiētē soluēdo orga
nū s̄tēdi nō ex hoc q̄ cognosca
tur. qz indicū de voce pueniēs
ad aures sequit̄ excitationē. nō
est causa ei⁹. et itavt dicit dñs bo
nauētura in. iij. Vox illa audie
tur siml̄ tpe qm̄ mortui resurgūt.
p̄t̄n̄ natura resurgūt. q̄ audiāt
ratione iaz dicta. ¶ Ad tertiam
r̄idet negādo p̄naz. Et ratio est
qz virt⁹ illa data voci non est ei⁹
p̄fectū in natura. s̄ ē talis. q̄lis
est informis factoz. Assumptuz
aut̄ esset verū qm̄ potētia siue h̄t
que datur ex ens completū in na
tura sicut est potētia data ceco
illuminato.

M festo s̄
cti martini ē
euangelium.
Sint lūbi ye
stri. Luce.
xij. de quo di
sputat sicut i

festo beati nicolai. Nūc querit.

Trum il
lud sit verum
aut puenient
dictum q̄ ex
pectantes do
minū reuersu
rū x̄ps faciet

e os discūbere. ¶ Transiens minis
trabit illis. Et videt q̄ nō ¶ Pri
mo sic. Discubitus est a commo
data corporis dispositio in iacē
do vel sedendo. sed talis corpora
lis discubitus non cōuenit aiabus
sanctoz q̄ sunt spiritus in corpo
rei. ergo nō videtur cōueniens.
¶ Secdo sic. Christus est imobis
lis semp̄ stabilis dans cūcta mo
ueri. vt dicit boetius. Et in ps.
Tu aut̄ idem ipse es. ergo nō vi
detur puenienter dictum q̄ tran
siens. ¶ Tertio sic. Si minis
trabit. querit̄ aut̄ idē omib⁹ aut
varis diuersis. nō videt̄ idē. qz
vt videt̄ tunc omēs equaliter ef
sent beati. qd̄ est falsum. Luz em̄
p̄miuz r̄ideat merito. et multi
sint excellentioris meriti q̄ ali.
necessario non erunt oēs equali
ter beati. si variis. ergo sequit̄ q̄
non erit vna beatitudo oīz. ¶ In
oppositum est euangelium. ¶ Re
spondeo dicendū. q̄ hoc verissi
mum est bene intellectu. dñs em̄
spiritualia loquit̄ sub similitudi
ne rerum corporalium vt nos in
teligere valeam⁹. ¶ Ad ratiōes
in oppositum. ¶ Ad primam re
spondeo. q̄ p̄ illū discubiturum in